

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att domstolen ska upphäva den överklagade domen och slå fast att talan i målen T-454/10 och T-482/11 inte kan tas upp till sakprövning eller ogilla talan i dessa mål, samt förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i första instans samt i målet om överklagande.

Överklagandet rör sökandenas talan om ogiltigförklaring av (i) artikel 52.2a i och bilaga VIII till kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 och (ii) artiklarna 50.3 och 60.7 i kommissionens förordning nr 543/11.

Sökandena i första instans var frukt och grönsaksproducenter som gjorde gällande att nämnda bestämmelser indirekt medgav unionsfinansiering av viss bearbetningsverksamhet som utfördes av producentorganisationer.

Tribunalen fann att talan kunde tas upp till sakprövning. Tribunalen fann att beviljande av stöd till producentorganisationer vars produkter antingen bearbetades av organisationen själv eller av en tredje part för dess räkning innebar att stöd gavs till bearbetningsverksamhet som inte omfattades av tillämpningsområdet för enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden⁽³⁾. Tribunalen fann vidare att kommissionen inte hade rätt att ge stöd som innebar en diskriminering till nackdel för de producenter som inte tillhör en producentorganisation och till fördel för producentorganisationer i den utstäckning dessa bedriver bearbetningsverksamhet.

Kommissionen gör gällande att tribunalen härvid gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i tre avseenden.

För det första gör kommissionen gällande att tribunalen felaktigt slog fast att talan kunde tas upp till sakprövning. Kommissionen anser att de aktuella bestämmelserna var allmänt hållna och krävde införlivandebestämmelser i medlemsstaterna för att vara rättsligt bindande. Tribunalen gjorde vidare fel när den fann att sökandena var direkt berörda av bestämmelserna. Tribunalen fann, för att komma till denna slutsats, att sökandena befann sig i samma ställning som konkurrenterna till mottagare av statligt stöd. Detta var enligt kommissionen en oriktig slutsats.

Kommissionen gör i sak gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden och särskilt att den inte i tillräcklig utsträckning beaktade det utrymme för skönsmåsig bedömning som rådet gett kommissionen för att anta genomförandebestämmelser till enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden.

Kommissionen hävdar slutligen att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av icke-diskrimineringsprincipen när den fann att den var tillämplig på stöd enligt enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden.

För det fall domstolen skulle ogilla överklagandet yrkar kommissionen att domstolen med stöd av artikel 264 FEUF ska slå fast att domen endast ska ha verkan från den 15 oktober det år då dom meddelas. Kommissionens yrkande i detta avseende syftar till att säkerställa att samtliga producentorganisationer ska påverkas lika och att domen inte ska medföra otillbörliga negativa effekter för sådana organisationer.

- ⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker (EUT L 350, s. 1)
- ⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, s. 1)
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 augusti 2013 — Andreas Grund, i egenskap av konkursförvaltare för SR-Tronic GmbH, m.fl. mot Nintendo Co. Ltd och Nintendo of America Inc.

(Mål C-458/13)

(2013/C 344/74)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andreas Grund, i egenskap av konkursförvaltare för SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Motparter: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Tolkningsfråga

Utgör artikel 1.2 a i direktiv 2001/29/EG⁽¹⁾ hinder för att tillämpa en nationell bestämmelse som ska införliva artikel 6.2 i direktiv 2001/29/EG med nationell rätt — i detta fall 95a § punkt 3 i lagen om upphovsrätt och närstående rättigheter (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte) — om den aktuella tekniska åtgärden inte bara skyddar verk och andra alster, utan även datorprogram?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 19 augusti 2013 — Milica Široká mot Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Mål C-459/13)

(2013/C 344/75)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Milica Široká

Motpart: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas enligt den europeiska juridiska traditionen att varje rättsinnehavare enligt denna artikel har rätt att själv bestämma om han eller hon vill ha tillgång eller inte till förebyggande hälsovård och medicinsk vård, oberoende av de villkor som fastställs i nationell lagstiftning eller enligt nationella förfaranden? Eller ska nämnda bestämmelse tolkas så, att det allmänna intresset av att det säkerställs en hög hälsoskyddsnivå för de europeiska medborgarna inte medger att en enskild gör ett sådant val?
2. Ska artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt punkterna 1 och 4 c, tolkas så att det syfte som unionen eftersträvar och som bland annat består i att förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för den fysiska och mentala hälsan inte medger att en europeisk medborgare vägrar en så kallad obligatorisk vaccinering, då vederbörande härigenom skulle utgöra ett hot mot folkhälsan?

3. Ska föräldrarnas ansvar — i den mening som avses i artikel 33 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna jämförd med artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen som bland annat gäller den harmoniserande principen om gemensamma konstitutionella traditioner — att självständigt säkerställa sina barns omvårdnad anses väga tyngre än det allmänna intresset av hälsoskydd?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 augusti 2013 — Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd mot Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Mål C-463/13)

(2013/C 344/76)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd

Motpart: Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF, artikel 56 och följande artiklar FEUF samt de principer som Europeiska unionens domstol har slagit fast i domen av den 16 februari 2012 [i de förenade målen C-72/10 och C-77/10] tolkas så, att de utgör hinder för att koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna i det fall upphandlingen har utlysts för att rätta till den rättsstridiga uteslutningen av aktörer från att delta i upphandlingar?
2. Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF, artikel 56 och följande artiklar FEUF samt de principer som Europeiska unionens domstol har slagit fast i samma dom av den 16 februari 2012 [i de förenade målen C-71/10 och C-77/10] tolkas så, att de utgör hinder för att behovet av att anpassa systemet genom att ange samma förfallodatum för alla koncessioner ska anses utgöra ett berättigat skäl för att de koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna?